

Den andet er at repetere Frejaprogrammet, altså det program, der afsatte knap 80 mio. kr., som kunne søges af forskergrupper med kvindelig ledelse, og som har vist sig at være en gigantisk succes, fordi det i den grad har givet et løft, men det var et 3-årigt program, og hvis man laver sådan noget som dryp alene, og hvis man ikke fortsætter, så får man simpelt hen ikke nok ud af det. Det var de to områder på videnskabsministerens felt.

Med hensyn til økonomi- og erhvervsministeren forholdt jeg mig specifikt til Danmarks Statistik, som jeg mener er et vigtigt område, hvis vi skal sikre os, at vi har ordentlige data, så vi kan vurdere, hvor vi bevæger os hen på ligestillingsområdet.

Så vil ministeren tage den dialog med økonomi- og erhvervsministeren og lægge det nødvendige pres på ham, for at det faktisk bliver prioriteret på det her område? Det har været stærkt underprioriteret i mange år.

I sin tid tog vi i Ligestillingsrådet initiativ til sammen med Arbejdsmarkedsstyrelsen og efterfølgende med Danmarks Statistik selv at få lavet en lille publikation, der hedder »Kvinder & mænd« – den er så gentaget et par gange – men den intenderer jo ikke at være en dækkende statistik, men det var så langt, vi kunne nå, fordi vi var nødt til også at lægge penge på bordet, fordi Danmarks Statistik ikke selv kunne finansiere det her, ikke havde midler til det eller ikke prioriterede midlerne tilstrækkelig højt på det her område. Så det er et område, hvor ministeren må tage et initiativ.

Sagen er jo, at hvis mainstreaming skal være en vellykket strategi, så skal der tages initiativer, og i virkeligheden må ministerens målsætning jo være at få de enkelte ressortministre til selv at arbejde på det her område, men jeg tror kun, det sker, hvis ministeren virkelig skubber meget kraftigt på, for ellers er det, man får de her mindre initiativer, som sikkert er udmærkede projekter, men hvor det hele tiden ligger i yderkanterne af, hvad ministeren selv har ansvar for, for så har man demonstreret, at man har gjort noget. Det er jo sådan set en fremgangsmåde, vi kender fra handlingsplanerne tilbage i 1980'erne og 1990'erne, at når man skulle rapportere, skyndte man sig at sætte en masse ting på, men man undgik omhyggeligt at gøre det dér, hvor det virkelig tonser, og det er jo det, der er vigtigt for os at få ind.

Med hensyn til fædre er jeg helt ærligt i tvivl om, hvorvidt ministeren mener, det er vigtigt, at

der er flere fædre, der går på barselorlov. Jeg kan faktisk ikke finde ud af, om ministeren mener det, så jeg vil egentlig gerne have at vide: Er det noget, ministeren lægger vægt på? Og hvad er det for en udvikling, ministeren mener vil være acceptabel på det her område? Synes ministeren, at status quo i forhold til, hvad der var tidligere, er i orden, dvs. et par procent fædre på orlov, eller har ministeren et ambitionsniveau om, at det kan være højere?

Jeg er uenig i ministerens tilgang til det med det frie valg; jeg mener, den er destruktiv, men det bliver vi jo næppe enige om, så det vigtige for mig er at finde ud af: Har ministeren et ambitionsniveau på det her område, og hvad består ambitionsniveauet i givet fald i?

Til sidst blot et par ord om ministerens slutbemærkning i sit svar til Folketingets ordførere, hvor ministeren sagde, at der jo er en række meget aktive frontkæmpere, tror jeg, ministeren kaldte det, der har haft en tendens til at monopolisere debatten. Hvis jeg nu tillader mig at sige, at jeg måske er en af dem, så vil jeg sige, at min intention aldrig har været at monopolisere debatten, men man kan jo let risikere at havne i den situation, når f.eks. Det Konservative Folkeparti ikke engang kan stille med en ordfører til en redegørelsesdebat om ligestilling, hvad jeg jo synes mildt sagt er pinligt, og når Venstres ordfører først kommer tilbage, efter at hele gildet faktisk er kørt igennem, og smutter lige efter sit eget ordførerindlæg. Når de to borgerlige partier, som sidder i regering, tilsyneladende prioriterer det så lavt, kommer det jo let til at fremstå, som om vi andre ville monopolisere det. Vi ville meget hellere have, at de to partier tog aktivt del i denne her debat og fremlagde: Hvad er deres ambitionsniveau, og hvad er det for nogle metoder, de gerne vil have anvendt her? Sådan at vi i fællesskab kunne få et højere niveau for ligestillingsindsatsen.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Som jeg fortalte fru Anne Grete Holmsgaard – det kunne Danmarks seere selvfølgelig ikke høre – har jeg været til møde i Det Udenrigspolitiske Nævn, for dér sidder jeg også. Jeg havde den ære at diskutere tre kvarter med fru Anne Grete Holmsgaard, og Venstre har selvfølgelig været til stede i salen, der har også været andre Venstremedlemmer, det er ikke, fordi Venstre ikke interesserer sig for ligestillingen – det gør vi – men det er derfor, Troels Lund Poulsen har